

Arrest

nr. 185 452 van 18 april 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 september 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 september 2016.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2017.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LIJNEN, die *loco* advocaat N. VAN DONINCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de onontvankelijkheid van het beroep vast.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 29 augustus 2016.

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van het bestreden bevel tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet (cf. RvV 23 oktober 2013 (AV), nr. 112 609). De Raad benadrukt dat de beoordeling om een beslissing uit het rechtsverkeer te halen tot zijn soevereine appreciatiebevoegdheid behoort (cf. RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)). In casu dringt deze beslissing zich op, daar de verzoekende partij in het bezit is geweest van een (weliswaar tijdelijke en precaire) verblijfstitel. Dat de geldigheidsduur van het attest van immatriculatie ondertussen verstreken is, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat een bevel om het grondgebied te verlaten en het hebben (gehad) van een verblijfstitel (zij het een tijdelijke en precaire) niet met elkaar verzoenbaar lijken (cf. RvS 14 juni 2016, nr. 235.046).

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de in de nota met opmerkingen aangaande het bevel opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid, de door de verzoekende partij aangaande het bestreden bevel aangehaalde middelen en het verweer daartegen ontwikkeld in de nota met opmerkingen, en lijkt het bevel om het grondgebied te verlaten te moeten worden vernietigd.”

3.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de nota met opmerkingen, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.3 Op 16 september 2016 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 8 maart 2017, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 1 september 2016 opgenomen grond, stelt de verwerende partij dat de beschikking had moeten vaststellen dat er geen belang meer is gezien het verkregen verblijfsrecht van verzoekende partij. De verzoekende partij bevestigt dat zij over een F-kaart beschikt, sluit zich aan bij de beschikking en stelt dat het bevel om het grondgebied te verlaten dient vernietigd te worden.

3.4 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*cf. RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153.761*).

3.5 Uit bijkomende stukken van 15 februari 2017 verschaft door de verwerende partij en ter terechtzitting van 8 maart 2017 is gebleken dat de verzoekende partij op 29 augustus 2016 in het bezit werd gesteld van een F-kaart geldig tot 10 augustus 2021, dit is een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Zodoende is de rechtstoestand van de verzoekende partij gewijzigd – zij heeft thans een verblijfsvergunning verkregen – en kan de bestreden beslissing, met name een bevel om het grondgebied te verlaten, niet langer uitgevoerd worden. De verzoekende partij wordt door dit bevel dan ook niet meer benadeeld en de vernietiging ervan kan haar geen voordeel meer opleveren.

Met haar betoog ter terechtzitting, waarin zij stelt dat het bevel om het grondgebied te verlaten dient vernietigd te worden, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij toch nog over het rechtens vereiste belang zou beschikken nu gebleken is dat zij thans over een F-kaart beschikt. Zij laat immers na uiteen te zetten op welke manier zij nog steeds een belang zou hebben bij de vernietiging van een bevel dat niet langer uitvoerbaar is omwille van het feit dat de verzoekende partij thans een verblijfsrecht als familielid van haar partner heeft bekomen.

Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat het beroep, bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zeventien door:
mevr. C. BAMPs, de eerste voorzitter,
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPs